

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 24. marts 2004
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.:
Dok.: LBN25931

UDKAST

Vejledning

til bekendtgørelse nr... af... om telenet- og teletjenesteudbyderes registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik samt praktiske bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden

1. Om vejledningen

Regler om en pligtmæssig registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik er en nyskabelse i forhold til den tidligere gældende retstilstand. Der er samtidig tale om en nyordning, der omfatter udbydere af telenet og teletjenester af meget forskelligartet størrelse og karakter, såvel organisatorisk, teknologisk som i forhold til kundegruppen.

Formålet med denne vejledning er nærmere at beskrive de nye reglers indhold og anvendelse til brug for telenet- og teletjenesteudbyderes registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik samt deres praktiske bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden.

2. Retsplejelovens bestemmelser

Ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (gennemførelse af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme m.v.) blev der bl.a. indsat nye bestemmelser i retsplejelovens § 786 om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik og om telenet- og teletjenesteudbyderes praktiske bistand til politiet.

Efter retsplejelovens § 786, stk. 4, påhviler det udbydere af telenet eller teletjenester at foretage registrering og opbevaring i 1 år af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. Justitsministeren fastsætter i henhold til bestemmelsen efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nærmere regler om denne registrering og opbevaring.

Efter retsplejelovens § 786, stk. 5, kan justitsministeren endvidere efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om telenet- og teletjenesteudbydernes praktiske bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelshemmeligheden.

Efter retsplejelovens § 786, stk. 7, kan der fastsættes bestemmelser om bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er fastsat i medfør af § 786, 4, 2. pkt., og stk. 5. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om at pålægge selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I medfør af de nævnte bestemmelser og efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling er de nærmere regler om telenet- og teletjenesteudbydernes registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik samt praktiske bistand til politiet blevet fastsat ved Justitsministeriets bekendtgørelse nr. ..af....

3. Formålet med logningspligten

Retsplejelovens kapitel 71 indeholder bestemmelser om politiets adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold.

Indgreb i meddelelshemmeligheden omfatter bl.a. tilfælde, hvor der efter retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, indhentes oplysning om, hvilke telefoner eller andre tilsvarende kommunikationsapparater der sættes (eller har været sat) i forbindelse med en bestemt telefon eller andet kommunikationsapparat, selv om indehaveren af dette ikke har meddelt tilladelse hertil (teleoplysning). Efter denne bestemmelse kan politiet således indhente teleoplysning vedrørende f.eks. bestemte telefonnumre, herunder oplysninger om opkald til eller fra en mistænkt.

Retsplejelovens bestemmelser om teleoplysning giver politiet adgang til – almindeligvis efter forudgående retskendelse – at få udleveret data, som teleudbydere i anden anledning registrerer og opbevarer. Bestemmelserne i retsplejeloven om politiets adgang til foretage indgreb i med-

delelshemmeligheden, herunder i form af teleoplysning, indebærer derimod ingen pligt for teleudbydere til at foretage registrering og opbevaring af bestemte oplysninger om teletrafik.

I telelovgivningen er fastsat nærmere bestemmelser om, hvilke oplysninger om teletrafik der under hensyn til beskyttelsen af personoplysninger i forbindelse med telekommunikation lovligt *kan* opbevares af telenet- og teletjenesteudbydere. Telelovgivningen indeholder ingen bestemmelser, der *forpligter* udbyderne til at opbevare oplysninger.

Bestemmelserne i telelovgivningen om udbydernes adgang til at opbevare oplysninger gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (2002/58/EF). Efter direktivets artikel 6, stk. 1, skal trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, som behandles og lagres af udbyderen af et offentligt kommunikationsnet eller en offentlig tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, slettes eller gøres anonyme efter samtals afslutning. Sletning eller anonymisering af sådanne data kan som udgangspunkt alene undlades, i det omfang det sker med henblik på debitering af abonnenten og afregning for samtrafik eller – med kundens samtykke – med henblik på markedsføring af egne teletjenester.

Udviklingen på teleområdet indebærer, at der i stadigt stigende omfang anvendes forskelligartede abonnementstyper, herunder i varierende form såkaldte ”flat-rate abonnementer”, hvor en kunde betaler et fast beløb uafhængigt af anvendelsen af abonnementet, f.eks. antallet eller længden af samtaler der føres. I sådanne tilfælde vil det ikke for udbyderen være nødvendigt at registrere eller opbevare oplysninger om teletrafik til brug for debitering eller afregning, og oplysningerne vil derfor som udgangspunkt skulle slettes eller anonymiseres umiddelbart.

De omtalte regler i direktivet og telelovgivningen om sletning eller anonymisering af oplysninger om teletrafik er udtryk for en afvejning af hensynet til beskyttelsen af personoplysninger over for hensynet til udbyderens virksomhed, herunder hensynet til at sikre en korrekt debitering og afregning over for udbyderens kunder. Varetagelsen af andre hensyn end hensynet til udbyderens virksomhed kan imidlertid efter direktivet også begrunde, at der gøres undtagelse fra udbyderens pligt til at slette eller anonymisere oplysninger.

I overensstemmelse med direktivets artikel 15, stk. 1, kan dette således være tilfældet med henblik på varetagelsen af hensyn til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem.

Den ovenfor omtalte form for teleoplysning, hvor der indhentes oplysning om, hvordan, hvornår og med hvem en person har kommunikeret, vil i en række tilfælde være af afgørende betydning for muligheden for at efterforske og retsforfølge strafbare forhold. Dette gælder ikke mindst i alvorlige straffesager om bl.a. organiseret kriminalitet og om lovovertrædelser vedrørende børnepornografi under anvendelse af internettet.

Formålet med bekendtgørelsens regler om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik er på den baggrund at sikre, at oplysninger om teletrafik i nødvendigt omfang vil være tilgængelige til brug for efterforskningen og retsforfølgningen af de alvorlige straffesager, hvor indgreb i meddelelseshemmeligheden er relevant.

Bekendtgørelsens regler om registrering og opbevaring af oplysninger vedrører alene trafikdata i forbindelse med telekommunikation og omfatter således ikke selve indholdet af kommunikationen.

Om behandlingen af de oplysninger, der efter bekendtgørelsen skal registreres og opbevares af udbydere af telenet eller -tjenester, vil i øvrigt gælde de almindelige regler i telelovgivningen og persondataloven, herunder kravene om sikkerhed mv. i forbindelse med opbevaringen og anvendelsen af de registrerede oplysninger.

Bekendtgørelsens regler indebærer ingen ændring af de almindelige betingelser for at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden og giver således ikke politiet en særlig eller videre adgang til registrerede og opbevarede oplysninger om teletrafik.

4. Bekendtgørelsens indhold

Bekendtgørelsen indeholder følgende bestemmelser:

- Kapitel 1 (§1) – definitioner
- Kapitel 2 (§§ 2-5) – registrerings- og opbevaringspligt
- Kapitel 3 (§§ 6-8) – videregivelse af oplysninger og praktisk bistand til politiet
- Kapitel 4 (§ 9) – straf
- Kapitel 5 (§ 10) – ikrafttrædelse

Bekendtgørelsen er knyttet til retsplejelovens bestemmelser om indgreb i meddelelseshemmeligheden til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. I overensstemmelse med retsplejelovens § 786 omfatter bekendtgørelsen udbydere af ”telenet” og ”teletjenester”.

Da udviklingen inden for elektronisk kommunikation og ændringer i telelovgivningen indebærer, at anvendelsesområdet for bekendtgørelsen ikke på anden måde vil være givet, herunder gennem telelovgivningens regulering, er de omfattede telenet og teletjenester udtrykkeligt defineret i bekendtgørelsens § 1.

Som det fremgår heraf – og som det nærmere er beskrevet nedenfor i vejledningens punkt 5 – omfatter bekendtgørelsens regler om teletjeneste- og telenetudbydere som udgangspunkt alle udbydere af elektronisk overføring af kommunikation samt af chat-tjenester og af den teleinfrastruktur, der anvendes til formidlingen heraf.

En række af sådanne udbydere er imidlertid helt eller delvis undtaget fra de forpligtelser, der er fastsat i bekendtgørelsen. Dette følger af bestemmelserne i bekendtgørelsens kapitel 2 og 3. Der henvises herom til vejledningens punkt 6 og 7 nedenfor.

5. Bekendtgørelsens definitioner mv.

I bekendtgørelsens kapitel 1 fastlægges gennem en række definitioner dels anvendelsesområdet for bekendtgørelsens regler om udbydere af ”telenet” eller ”teletjenester” dels flere af de forpligtelser, som bekendtgørelsens regler indebærer for udbyderne. I forbindelse med gennemgangen af bekendtgørelsens definitioner nedenfor er endvidere medtaget en kortfattet beskrivelse af andre begreber, som også anvendes i bekendtgørelsen og i denne vejledning.

Telenet

Telenet omfatter enhver form for trådløs eller kabelbaseret infrastruktur, der anvendes til elektronisk transport af teletjenester mellem nettermineringspunkter. Det omfatter således også trådløs eller kabelbaseret infrastruktur, der traditionelt har været anvendt til transport af radio og tv. El-net, der anvendes til elektronisk kommunikation, er ligeledes omfattet.

Elektronisk transport af teletjenester, som ikke sker mellem nettermineringspunkter, er ikke omfattet, herunder eksempelvis walkie-talkie- kommunikation.

Det er uden betydning, hvilken form for transmissionsteknologi der er tale om. Det er ligeledes uden betydning, om der er tale om kredsløbs- eller pakkekoblede net.

Teletjeneste

Teletjenester omfatter som udgangspunkt enhver form for transport af elektronisk kommunikation i form af lyd, billede, tekst eller kombinationer heraf mellem nettermineringspunkter.

Radio- og fjernsynsudsendelser er undtaget fra bekendtgørelsen, jf. § 1, stk. 2, nr. 1. Ligeledes er informations- og indholdstjenester – men dog ikke chat-tjenester – undtaget fra bekendtgørelsen.

Ved informations- og indholdstjenester forstås elektronisk tilrådighedsstillelse af information eller indhold som andre slutbrugere får adgang til via et elektronisk kommunikationsnet på grundlag af en individuel anmodning herom. Informations- og indholdstjenester adskiller sig på denne måde fra de af bekendtgørelsen omfattede teletjenester.

Informations- og indholdstjenester omfatter en række meget forskellige tjenester, herunder for eksempel en offentlig myndigheds informationer til borgerne med oplysninger om borgernes rettigheder og pligter, en privat virksomheds information om sine forretningsaktiviteter, netbaserede salgs- og markedsføringsaktiviteter, underholdning og nyheder af radio- og tv lignende karakter, private borgeres personlige hjemmesider mv. på internettet samt endelig forskellige former for målrettede database-tjenester.

Chat-tjenester er – som anført ovenfor – i modsætning til andre informations- og indholdstjenester omfattet af bekendtgørelsens regler, jf. § 1, stk. 2, nr. 2.

En teletjeneste kan både være punkt-til-punkt kommunikation eller punkt-til-multipunkt.

Det er uden betydning om tjenesten leveres gennem et mobilt eller fast nettermineringspunkt. Det er ligeledes uden betydning, om der er tale om en tjeneste leveret via internettet eller på anden vis.

Endelig kan en teletjeneste både være et produkt, der udbydes til slutbrugere og til andre udbydere.

Eksempler på de omhandlede teletjenester kan være den almindelige telefontjeneste, mobilkommunikation samt internettets e-post- og chattjenester.

En forbindelse til den almindelige telefontjeneste giver abonnenten adgang til at foretage og modtage opkald mellem telefonnettets afslutningspunkter hos den enkelte abonnent samt mulig-

hed for at udveksle information med andre abonnenter, der har fået tildelt et telefonnummer, herunder også som telefonkonference.

En forbindelse til en udbyders mobilnet giver abonnenten adgang til at kommunikere med andre abonnenter eller modtage informationer via en mobilterminal, f.eks. en mobiltelefon. Adgangen til abonnenten sker via et eller flere tildelte numre. Tilslutningen sker via en grænseflade i det mobile net og kan eventuelt være kombineret med et eller flere abonnentnumre eller kombineret med andre former for adresser, som abonnenten råder over, og som tjener til at definere, hvor i nettet teletrafik til abonnenten skal afleveres.

En internetbruger med et program til håndtering af elektronisk post installeret på sin pc har mulighed for at sende og modtage e-post (mails). Ved e-post forstås f.eks. en skrevet tekst, som brugeren via sin pc kan sende til en eller flere parter ved brug af modtagernes mailadresser. Modtagen e-post samles i en postboks i modtagerens e-post server, og herfra kan modtageren via sin pc hente og læse dem.

Ved chat-tjenester forstås tjenester i internettet, der gør det muligt on-line og i samtid at kommunikere med en gruppe brugere ved at skrive eller sende talebeskeder, der kan kombineres med overførsel af filer til hinanden.

En chat-tjeneste kan beskrives som en konference. En konference er i den enkle udgave en udbygning af en hjemmeside. Et simpelt chat-room er blot en dynamisk hjemmeside med login funktion, hvor slutbruger kendes ved sin IP-adresse under chat'en. En typisk opsætning involverer en server, der er den centrale enhed, hvor en klient (en bruger) kan koble sig til for bl.a. at aflevere en besked. Serveren videresender beskeden til den eller de klienter, som serveren er sat op til, eller som klienten har bestemt eller accepteret skal have beskeden (f.eks. til alle, til en række klienter eller til en gruppe, der over tid kan variere i størrelse). Ud over at udveksle beskeder kan man også udveksle filer via konferenceserveren.

Når man er sluttet til en konference, kan man læse de beskeder, som andre konferencedeltagere sender. Er man ikke på i visse perioder, går man glip af, hvad der sker i de perioder. Ved udveksling af beskeder samt ved tilkobling og afkobling og en række andre bruger-, hjælpe- og administrative funktioner benytter man sig af kommandoer.

Man kobler sig på en konference ved brug af en internetadresse på samme måde, som når man besøger en hjemmeside, dvs. enten ved at indtaste den fulde internetadresse eller ved på en hjemmeside at klikke sig frem til den ønskede konference. Visse konferencer er lukkede, og

deltagelse er her betinget af, at man har fået tildelt et navn og password af den, der administrerer konferencen.

Hovedformålet med en konference er at kommunikere med flere klienter på samme tid. Er man klient i en konference, er der umiddelbar mulighed for, at to individuelle klienter kan gå over til en-til-en kommunikation via konferencesevereren.

Nettermineringspunkt

Ved nettermineringspunkt forstås den fysiske eller logiske grænseflade i nettet, der udgør en slutbrugers tilslutning til dette. Nettermineringspunktet er således det punkt, hvor tilslutningen til telenettet sker.

Ved traditionel fastnettelefoni vil nettermineringspunktet være telefonstikket, men da telenet og teletjenester dækker mange andre former for elektronisk kommunikation, vil nettermineringspunktet være forskelligt afhængig af den anvendte teknologi.

Nettermineringspunktet kan således være andre former for stik end et traditionelt telefonstik, herunder stik, der giver adgang til forskellige former for datakommunikation eller lignende.

Nettermineringspunktet kan være kombineret, så det udover den fysiske tilslutning også omfatter den logiske grænseflade, f.eks. for tilslutning til internettet eller e-post-tjenesten.

Et nettermineringspunkt kan også være en del af et net etableret med sigte på tilvejebringelse af mobiltjenester, og dermed ikke et fysisk fast placeret punkt, men derimod en del af det mobile udstyr, som slutbruger råder over, f.eks. et SIM-kort, en fysisk eller logisk grænseflade mellem slutbruger og udbyder af nettet eller tjenesten, der kan have karakter af en integreret del af nettet eller eventuelt være indbygget i terminalen.

Slutbruger

Slutbruger er enhver, der ved et nettermineringspunkt bruger en teletjeneste eller et telenet, og som ikke stiller nettet eller tjenesten til rådighed for andre mod vederlag eller til en ikke på forhånd afgrænset kreds af brugere.

Kommunikation

En kommunikation er betegnelsen for det forløb, der er knyttet til overførsel af f.eks. lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf. Til en kommunikation knyttes der typisk en række oplysninger eksempelvis om starttidspunkt og sluttidspunkt og også ofte oplysninger, der tjener

til, at udbyderen kan foretage afregning af kommunikationen. Kommunikationen kan eksempelvis være en telefonsamtale, fremsendelse af en mail til en mailserver, afhentning af en mail, der er modtaget i en mailserver, forløbet når man sender en faxmeddelelse mv. Kommunikation er kendetegnet ved, at der overføres data (lyd, billede, tekst mv.) mellem sendende og modtagende parter (slutbrugeres udstyr eller servere), der er involveret i kommunikationen.

Et typisk eksempel på en kommunikation i det almindelige telefonnet er et opkald fra en abonnent A til en abonnent B. Efter at have løftet telefonrøret og fået klartone indledes (initieres) kommunikationen med indtastning af B-nummeret. Når nummeret er tastet, sættes en forbindelse op mellem A- og B-centralerne, eventuelt gennem en eller flere andre centraler. A-centralen sender derpå en forespørgsel til B-centralen, der oplyser, om B-nummeret er ledigt. Er nummeret ledigt, sender B-centralen ringesignal til B-abbonnten. A-abbonnten hører ringetoner i røret. Talekanalen er klar til brug, når røret løftes hos B-abbonnten. Når samtalen er slut, lægger abonnenterne røret på, og A-centralen afslutter (terminerer) kommunikationen.

Et enkelt eksempel på en kommunikation i et mobilnet er proceduren for etablering, transmission og afslutning af en samtale mellem to abonnenter, der har fælles operatør og tillige befinder sig i operatørens dækningsområde. Kommunikationen indledes, når A-abbonnten sender B-abbonntens nummer til A-centralen. A-centralen forespørger så i mobilnettets hjemmeregister for at få oplyst, hvor B-abbonnten befinder sig. Derpå leder A-centralen kaldet til den central, hvor B-abbonnten er registreret netop nu, og B-centralen sender ringesignaler til B-abbonnten. A-abbonnten hører ringetoner "i røret". Den egentlige samtale kan gå i gang, når B-abbonnten "løfter røret". Når samtalen er slut, lægger abonnenterne "røret" på, og A-centralen afslutter kommunikationen.

En kommunikation ved brug af internettet i form af overførsel af en elektronisk postbesked (mail) fra bruger A til bruger B's mailserver vil indeholde en række udvekslinger af oplysninger mellem den involverede terminal og involverede netenheder samt overførsel af information. Ved en elektronisk postbesked forstås en "konvolut" med et indhold, hvor konvolutten har oplysninger om afsender og modtager. Et eksempel vil være bruger A, der har en pc forbundet til en mailserver, der er koblet på internettet, og en bruger B, hvis mailserver også er koblet på nettet, og som er forbundet til B's pc. Kommunikationsprocessen bliver mere omfattende, når forsendelsen, som det ofte er tilfældet, går via flere mellemstationer for midlertidigt at blive gemt der inden videre forsendelse. Der vil også kunne være yderligere led i processen, f.eks. når forsendelsen går gennem andre enheder, som det er tilfældet, når brugerne har forskellige mailsystemer.

Følgende beskrivelse er et eksempel på en mail-kommunikation, der involverer A, B's server og B. Kommunikationen initieres ved, at A etablerer en forbindelse til serveren. Derefter identificerer A sig for serveren.

Afsendelse af mailen sker i tre trin. Første trin er afsendelse af oplysning om A's mailadresse. Næste trin er afsendelse af B's mailadresse. Tredje og sidste trin er anmodning om at få lov til at sende indholdet i mailen og efterfølgende at overføre det. Mailen er nu overført til B's server.

Når A har sendt besked om at afslutte forbindelsen, afslutter serveren kommunikationen.

B kan i en ny kommunikation åbne og læse den indkomne mail.

6. Registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik

6.1. Oplysninger omfattet af registrerings- og opbevaringspligten

I bekendtgørelsens § 2, stk. 1, er fastsat, hvilke oplysninger om teletrafik der er omfattet af registrerings- og opbevaringspligten.

En udbyder skal registrere de pågældende oplysninger om en kommunikation, der indledes, transmitteres eller afsluttes ved udbyderens net eller tjeneste.

Pligten er ikke begrænset til oplysninger, som udbyderen benytter som led i sin produktion af tjenesteydelsen. Det afgørende er, om de relevante oplysninger på et tidspunkt findes i udbyderens system. Oplysning om identiteten på et benyttet kommunikationsudstyr vil eksempelvis som nedenfor omtalt ikke i alle tilfælde indgå i trafikdata om en kommunikation, og udbyderen vil i sådanne tilfælde ikke kunne (og dermed ikke skulle) registrere oplysningen.

Registreringspligten indebærer, at f.eks. udbydere af mobiltelefoni har pligt til at foretage registrering af de relevante oplysninger om teletrafik vedrørende både indgående og udgående opkald, uanset om udbyderen benytter disse oplysninger til brug for eksempelvis afregning.

Ligeledes påhviler det udbydere af internettjenester at foretage registrering af oplysninger om eksempelvis tildelte IP-adresser og kontaktede IP-adresser, uanset at disse ikke benyttes til afregning.

Hvis de relevante teletrafikoplysninger om en kommunikation registreres eller kan registreres af flere udbydere, følger det af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, at oplysningerne skal registreres og opbevares af mindst én af udbyderne. Det er således i bekendtgørelsen forudsat, at de samme oplysninger vil kunne registreres og opbevares af flere udbydere, men bekendtgørelsen udelukker ikke, at en udbyder i sådanne tilfælde vil kunne undlade at registrere og opbevare bestemte oplysninger, hvis udbyderen har sikret sig – f.eks. ved aftale med en anden udbyder – at disse oplysninger registreres og opbevares af denne.

Det følger endvidere af bekendtgørelsens § 2, stk. 4, at registreringen og opbevaringen af oplysninger ikke nødvendigvis skal foretages af (en af) udbyderne, idet registrering og opbevaring af oplysninger i stedet efter aftale på en udbyders vegne kan foretages af en anden udbyder eller af en tredjemand, eksempelvis et konsulentfirma.

Gennemgangen nedenfor indeholder en nærmere beskrivelse af de oplysninger, som – afhængig af kommunikationstype og -teknologi – vil være omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-8.

Som det også fremgår af gennemgangen nedenfor, er reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik baseret på hensynet til, at politiet i efterforskningen af den omhandlede alvorlige kriminalitet vil kunne følge et elektronisk kommunikationsspor fra den oprindelige kilde og via eventuelle mellemlid til den endelige modtager af kommunikationen.

Opkaldende identitet (§ 2, stk. 1, nr. 1)

Herved forstås den identitet, som indleder kommunikationen, den identitet som udbyderen benytter til at autorisere brugerens adgang til at benytte tjenesteydelsen eller den identitet, som udbyderen benytter til udfinde det relevante begyndelses- eller termineringspunkt for den enkelte kommunikation.

Den opkaldende identitet kan f.eks. være det kaldende telefonnummer (A-nr.) eller det IP-nummer eller lign., hvorfra kommunikationen indledes (Source-IP/Source-MAC-adresse).

Eksempler:

Fastnettelefoni: Abonnements- og telefonnummer.

Mobiltelefoni: Abonnements-, telefon-, og IMSI-nummer.

Voice mail: Den underliggende ydelses identitet, eksempelvis telefonnummer.

Telekort:	Kortnummer og pinkode eller anden kode, som benyttes af brugeren, og som udbyderen benytter til at autorisere (og debitere) brugeren.
Internet (Dial-up):	Abonnementsnummer eller anden kode som udbyderen benytter til at autorisere (og debitere) brugerens benyttelse af tjenesteydelsen, og det tildelte IP-nummer relateret til den enkelte kommunikation.
Internet (ADSL):	IP-nummer for hver kommunikation/transaktion.
E-post:	E-post adressen.

Ændring af opkaldende identitet (§ 2, stk. 1, nr. 2)

Herved forstås de tilfælde, hvor der som led i kommunikationen finder en ændring af den opkaldende identitet sted.

Dette vil eksempelvis være tilfældet ved udbud af visse telekort (calling card) tjenesteydelser, hvor slutbrugeren forbindes til en central, som viderestiller den pågældende til den egentlige opkaldte identitet.

I sådanne tilfælde vil den opkaldende identitet blive ændret fra det oprindelige telefonnummer til den opkaldte centrals telefonnummer, ligesom den opkaldte centrals telefonnummer vil blive ændret til den af slutbrugeren opkaldte identitet.

Det vil i disse tilfælde påhvile udbyderen at registrere og opbevare de data, som er nødvendige for at udbyderen kan oplyse, hvad den oprindeligt opkaldende identitet er blevet ændret til samt tidspunktet herfor.

I tilfælde, hvor eksempelvis en boligforening har etableret egen telefoncentral, kan der finde en ændring af den opkaldende identitet sted i forbindelse med opkald fra en slutbruger i boligforeningen til en anden slutbruger uden for boligforeningen. Det samme kan være tilfældet i forbindelse med boligforeningens udbud af internet til beboerne.

Hvis boligforeningen er omfattet af den begrænsede registreringspligt efter bekendtgørelsens § 3, stk. 2, har boligforeningen alene pligt til at registrere oversættelsen af den opkaldende eller opkaldte identitet samt tidspunktet herfor.

Opkaldte identitet (§ 2, stk. 1, nr. 3)

Herved forstås den identitet (svarende til ovenfor under opkaldende identitet), hvor kommunikationen afsluttes. Dette kan eksempelvis være det opkaldte telefonnummer (B-nr.) eller det IP-nummer eller lign., hvor kommunikationen afsluttes (destination-IP/ destination MAC-adresse).

Ændring af opkaldte identitet (§ 2, stk. 1, nr. 4)

Herved forstås de tilfælde, hvor der som led i kommunikationen, finder en ændring af den opkaldte identitet sted.

Son omtalt ovenfor under ”ændring af opkaldende identitet”, indebærer f.eks. visse telekort (calling card) ydelser, at der sker en ændring af både den opkaldende og den opkaldte identitet.

Trafik (§ 2, stk. 1, nr. 5)

Herved forstås den anvendte trafiktype, om den ønskede kommunikation blev gennemført, om der blev etableret forbindelse til den opkaldte identitet, og hvis dette ikke er tilfældet, hvorfor kommunikationen ikke blev gennemført.

Den anvendte trafiktype kan eksempelvis være GSM, GPRS, WAP, SMS, MMS.

At en kommunikation ikke blev gennemført kan eksempelvis skyldes, at opkaldet ikke blev besvaret, at der ikke blev opnået kontakt til identiteten, eller at den opkaldte identitet var optaget.

Lokaliseringsdata (§ 2, stk. 1, nr. 6)

Herved forstås oplysninger om den geografiske position, hvor slutbrugerens kommunikationsudstyr er koblet på udbyderens netværk i forbindelse med en kommunikation.

Dette kan eksempelvis være den eller de mobilmast(er), hvor en mobiltelefon er forbundet til mobiltelefonnettet eller den adresse, hvor en fastnettelefon er forbundet til telefonnettet.

Der er for mobiltelefoni pligt til at registrere og opbevare oplysninger om, på hvilken mast en mobiltelefon er koblet til mobiltelefonnettet, når der kommunikeres. Kommunikation kan eksempelvis være tale, SMS eller WAP.

Der er ikke pligt til at registrere og opbevare oplysninger om, på hvilken mast en mobiltelefon er koblet til mobiltelefonnettet (locationupdates), når dette ikke er relateret til en konkret kommunikation.

Der er heller ikke efter bekendtgørelsen pligt til at foretage registrering og opbevaring af præcise geografiske positionsdata, som benyttes til levering af tillægstjenester, f.eks. persontilpassede trafikoplysninger og bilistvejledninger.

Tidspunkt for kommunikationens begyndelse og afslutning (§ 2, stk. 1, nr. 7)

Herved forstås de nøjagtige tidspunkter for kommunikationens begyndelse og afslutning. Kravet om tidsangivelse vil være opfyldt, hvis tidsangivelsen er nøjagtig inden for 1 sekund i forhold til en offentlig tilgængelig tidsstandard, eksempelvis UTC-tid.

Identitet på det benyttede kommunikationsudstyr (§ 2, stk. 1, nr. 8)

I en række tilfælde indgår der data i kommunikationen, som identificerer det benyttede kommunikationsudstyr. Dette kan eksempelvis for mobiltelefoni være et IMEI-nummer eller for en computer være en MAC-adresse. I sådanne tilfælde har udbyderen pligt til at registrere og opbevare disse data.

6.2. Oplysningernes anvendelse – eksempler på typetilfælde

I skemaerne nedenfor beskrives til illustration af de omhandlede oplysningers praktiske anvendelse en række eksempler på, hvilke oplysninger udbyderen ofte vil modtage fra politiet i forbindelse med et indgreb i meddelelshemmeligheden, og hvilke oplysninger – omfattet af registrerings- og opbevaringspligten – der af politiet ønskes videregivet fra udbyderen som led i det pågældende indgreb.

Det skal bemærkes, at der som nævnt alene er tale om eksempler til illustration, og at der naturligvis efter omstændighederne i forbindelse med det enkelte indgreb kan være tale om andre tilfælde og oplysninger.

Fastnettelefoni

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
a. Telefonnummer (E.164 adresse) og b. Tidsperiode	Alle udgående opkald: Opkaldte nummer, dato, tidspunkt og varighed for alle udgående opkald foretaget fra telefonnummeret, herunder opkald som ikke blev gennemført, eksempelvis fordi det opkaldte nummer ikke svarede eller var optaget.

	<p>Alle indgående opkald: Opkaldende nummer, dato, tidspunkt og varighed for alle indgående opkald til telefonnummeret, herunder opkald som ikke blev gennemført, eksempelvis fordi det opkaldte nummer ikke svarede eller var optaget.</p>
--	---

Mobiltelefoni

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
<p>a. Den unikke identitet eks. telefonnummer (MSISDN) eller IMSI nummer og</p> <p>b. Tidsperiode</p>	<p>Alle udgående kommunikationer:</p> <p>Opkaldte nummer, dato, tidspunkt og varighed for alle udgående opkald foretaget fra identiteten, herunder opkald som ikke blev gennemført, eksempelvis fordi det opkaldte nummer ikke svarede eller var optaget.</p> <p>Opkaldte identiteter, dato og tidspunkt for alle modtagere af datapakker, som initieres af den unikke identitet, herunder SMS og MMS.</p> <p>Alle indgående kommunikationer:</p> <p>Opkaldende nummer, dato, tidspunkt og varighed for alle indgående opkald til identiteten, herunder viderestillede opkald, og opkald som ikke blev gennemført, eksempelvis fordi den unikke identitet ikke svarede eller var optaget.</p> <p>Opkaldende identiteter, dato og tidspunkt for alle afsendere af datapakker, som termineres hos den unikke identitet, herunder SMS og MMS.</p> <p>I alle tilfælde lokaliseringsdata for den unikke identitet for hver enkelt kommunikation.</p>

Telekort (calling card)

Ved dette eksempel på en telekort tjenesteydelse forudsættes det, at telekortet er den unikke identitet, anlægget, som anvendes ved opkaldet, er opkaldende identitet (A) og udbyderen opkaldte identitet (B), og at udbyderen herefter er opkaldende identitet (B) i forhold til den opkaldte identitet (C).

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
a. Unik identitet (eks. Telekortets nummer) og b. tidsperiode.	Opkaldende identitet (A) (E.164 adresse), opkaldte og oversættende identitet (B) (E.164 adresse) og opkaldte identitet (C) (E.164 adresse), samt dato, tidspunkt og varighed for alle opkald.
a. Tidsperiode og b. Opkaldende identitet (A) (E.164 adresse), opkaldte og oversættende identitet (B) (E.164 adresse) eller opkaldte identitet (C) (E.164 adresse)	Den unikke identitet på tjenesteydelsen (eks. kortnummeret).

Internet (Dial-up)

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
a. Unik identitet (eks. abonnementsnummer) og b. Tidsperiode	Telefonnummer (E.164 adresse) og IP-adresse, destination IP-adresse, dato og tid for hver enkelt kommunikation, som initieres fra den unikke identitet. IP-adresse, initierende IP-adresse, dato og tid for hver enkelt kommunikation, som termineres hos den unikke identitet.

a. Telefonnummer (E.164 adresse) og b. Tidsperiode	Den unikke identitet (eks. abonnementsnummeret)

Internet (ADSL)

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
a. Unik identitet (eks. abonnementsnummer, IP-adresse (hvis statisk), MAC-adresse) og b. Tidsperiode	IP-adresse (hvis dynamisk), destination IP-adresse, dato og tid for hver enkelt kommunikation, som initieres fra den unikke identitet. IP-adresse (hvis dynamisk), initierende IP-adresse, dato og tid for hver enkelt kommunikation, som termineres hos den unikke identitet.

E-post ydelse

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
a. Unik identitet (eksempelvis e-post adresse eller brugernavn) og b. Tidsperiode	Indgående e-post: Initierende IP-adresse, initierende e-mail adresse, dato og tidspunkt for al modtagen e-post. Dato, tid og unik identitet involveret i alle adgange til de til e-post adressen tilknyttede e-poster. Udgående e-post: Data vedrørende udgående e-post (eks. mail-server log)

Chat

Efterforskende myndighed leverer til udbydere:	Efterforskende myndighed forventer at få oplyst fra udbydere:
a. chat room identitet og b. tidsperiode	Alle IP-adresser, som var logget på det pågældende chatroom i hele eller dele af den relevante periode.
a. IP-adresse og b. tidsperiode	Chat room identitet(er)

6.3. Udbydere omfattet af registrerings- og opbevaringspligten

Forpligtelsen til at registrere og opbevare de i § 2, stk. 1, omhandlede oplysninger om teletrafik påhviler som udgangspunkt enhver udbyder af et telenet eller en teletjeneste som defineret i bekendtgørelsen § 1.

Forpligtelsen gælder således uafhængigt af f.eks. udbuddets omfang, mængden af trafik, antallet af slutbrugere, eller om andre udbydere er kunder. Det er ligeledes uden betydning, om der tilbydes én eller flere former for telenet eller teletjenester, om der er tale om gensalg af andre selskabers tjenester, samtrafikprodukter, formidling af internettrafik, udgående samtaler via operatørvalg eller fast operatørvalg eller lignende.

En række udbydere er imidlertid i medfør af bekendtgørelsens § 3 helt eller delvist undtaget fra registrerings- og opbevaringspligten.

6.3.1. Følgende udbydere er helt undtaget fra registrerings- og opbevaringspligten:

- Udbydere, der stiller telenet eller -tjenester til rådighed uden vederlag for en på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere

Undtagelse fra registrerings- og opbevaringspligten forudsætter, at udbuddet af vedkommende telenet eller teletjenester af udbyderen på forhånd vil være afgrænset til en bestemt kreds af slutbrugere. Undtagelse fra registrerings- og opbevaringspligten forudsætter endvidere, at vedkommende telenet eller teletjeneste stilles gratis til rådighed.

Undtagelsen omfatter således ikke udbydere, der i en eller anden form modtager vederlag for udbuddet, selv om dette ikke sker med fortjeneste for øje, og selv om det ikke

direkte er knyttet til den leverede ydelse, men betales f.eks. gennem husleje eller medlemskontingent.

En arbejdsgiver, der stiller sit net vederlagsfrit til rådighed for egne medarbejdere, vil være undtaget for registrerings- og opbevaringspligten og vil således ikke være forpligtet til at registrere sine ansattes teletrafik.

En skole eller en anden uddannelsesinstitution, som stiller computere vederlagsfrit til rådighed for uddannelsesinstitutionens studerende, vil ligeledes være undtaget fra registrerings- og opbevaringspligten.

- Offentlige myndigheder eller institutioner mv., medmindre udbuddet sker på kommercielt grundlag

Offentlige myndigheder og institutioner mv. vil i en række forskellige sammenhænge være udbydere af teletjenester over for borgerne. Undtagelse fra registrerings- og opbevaringspligten omfatter tilfælde, hvor udbudet sker som led i den offentlige opgavevaretagelse, men gælder ikke, hvis der er tale om udbud på et kommercielt grundlag. I tilfælde, hvor det offentlige foretager udbud på kommercielt grundlag, vil registrerings- og opbevaringspligten også omfatte offentlige myndigheder og institutioner.

Undtagelsen vil f.eks. omfatte biblioteker, der vederlagsfrit stiller internetadgang til rådighed.

- Andelsforeninger, ejerforeninger, antenneforeninger og lignende foreninger eller sammenslutninger med mindre end 100 slutbrugere

Private boligforeninger, der etablerer deres eget net med henblik på at få f.eks. en bredbåndsforbindelse til beboerne, vil som udgangspunkt være omfattet af registrerings- og opbevaringspligten. Dette gælder, uanset om foreningen har en egen infrastruktur, eller om foreningen baserer sine aktiviteter fuldt ud på lejet infrastrukturkapacitet.

I medfør af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3, vil foreninger af den omhandlede karakter med mindre end 100 slutbrugere imidlertid være helt undtaget fra registrerings- og opbevaringspligten.

6.3.2. En række udbydere er *delvist undtaget* fra registrerings- og opbevaringspligten.

I medfør af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, vil visse udbydere, hvor der alene er tale om udbud af mere begrænset omfang, kun skulle registrere og opbevare oplysninger om eventuelle ændringer af opkaldende eller opkaldte identitet og i givet fald om tidspunktet for kommunikation, som indledes, transmitteres eller afsluttes ved udbyderens net eller tjeneste.

- *Andelsforeninger, ejerforeninger, antenneforeninger og lignende foreninger eller sammenslutninger med mindre end 400 slutbrugere*

Foreninger af denne karakter etablerer ofte en egen telefoncentral (PABC) og kan herved til fordel for sine brugere udnytte det forhold, at der i almindelighed alene vil være behov for et mindre antal samtidige linier (abonnementer) ud end foreningens samlede antal slutbrugere.

Det elektroniske spor af en kommunikation vil via udbyderen til foreningen kunne følges tilbage til foreningens central. I nogle tilfælde vil den opkaldte eller opkaldende identitet i foreningen her være umiddelbart tilgængelig, og en særskilt registrering foretaget af foreningen som udbyder i forhold til medlemmerne vil derfor ikke være nødvendig. I andre tilfælde foretages der imidlertid ved foreningens central en ændring af den opkaldende eller opkaldte identitet. I disse tilfælde vil en særskilt registrering foretaget af foreningen være nødvendig. Der henvises til punkt 6.1. ovenfor.

- *Udbydere af geografisk afgrænsede telenet eller -tjenester inden for en bestemt lokalitet og med mindre end 400 samtidige mulige slutbrugere*

I en række tilfælde stilles teletjenester til rådighed i mere begrænset omfang mod vederlag og til en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere. Sådanne teletjenester vil som udgangspunkt være omfattet af registrerings- og opbevaringspligten.

I tilfælde, hvor der er tale om et geografisk afgrænset udbud inden for en bestemt lokalitet, vil sådanne tjenester imidlertid – i efterforskningsmæssig henseende – have visse fællestræk med de ovenfor omtalte foreninger. Disse udbydere er efter bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, alene omfattet af den begrænsede registrerings- og opbevaringspligt, hvis udbuddet omfatter mindre end 400 samtidige mulige slutbrugere. Ved flere samtidige mulige slutbrugere er der fuld registreringspligt.

Undtagelsen vil bl.a. kunne omfatte internet-caféer og telefonanlæg eller internetadgang i hoteller, havne og foreninger mv.

- Udbydere af chat-tjenester

Udbydere af chat-tjenester, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 2, er omfattet af registrerings- og opbevaringspligten, men i lighed med de ovennævnte udbydere kun for så vidt angår oplysninger om ændringer i opkaldende og opkaldte identitet og om tidspunktet for kommunikationen. Oplysning om ændring af opkaldte identitet vil f.eks. omfatte oplysning om, hvilket af flere mulige chat-room den opkaldende identitet er tilkoblet.

Ligesom for de nævnte boligforeninger vil det elektroniske spor således kunne følges via internetudbyderen til chat-udbyderens server. Herfra er det nødvendigt, at chat-udbyderen foretager registrering af de omhandlede begrænsede oplysninger for at kunne sikre oplysning om, hvilket af eventuelle flere mulige chat-room brugeren på et givent tidspunkt har været koblet på.

Bestemmelsen gælder for alle chat-udbydere, uanset besøgstal i det pågældende chat-room.

6.4. Opbevaringen af oplysninger

For alle udbydere og oplysninger, der er omfattet af registreringspligten, gælder, at oplysningerne skal opbevares i 1 år, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2, og § 3, stk. 3.

Opbevaringen skal ske i Danmark. Dette følger af bekendtgørelsens § 4.

Registreres oplysningerne af eller for udbyderen i udlandet, skal overførsel af oplysningerne til opbevaring i Danmark som minimum ske med intervaller på 72 timer, jf. § 4, stk. 2.

I tilfælde, hvor en udbyder, der i medfør af bekendtgørelsen har registreret og opbevarer oplysninger, ophører med at drive virksomhed, vil der af udbyderen skulle træffes foranstaltninger med henblik på at sikre den fortsatte opbevaring af oplysningerne indtil udløbet af 1 års opbevaringspligten. Med henblik på at sikre politiets mulighed for i forbindelse med indgreb i meddelelshemmeligheden at kunne få adgang til de opbevarede oplysninger, følger det af

bekendtgørelsens § 5, at underretning om udbuddets ophør skal gives til Rigspolitiets Telecenter med oplysning om, hvor oplysningerne opbevares.

Underretning gives til Rigspolitiets Telecenter, Borups Allé 266, 2400 København NV, tlf. 33 43 05 25, telefax 38 86 11 26.

De udbydere, som alene har været forpligtet til at foretage registrering af oplysninger, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2, er undtaget fra forpligtelsen til i forbindelse med et ophør af udbuddet at sikre fortsat opbevaring af oplysningerne. Dette følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 3. Disse udbydere skal heller ikke underrette Rigspolitichefen om udbuddets ophør.

Om udbyderens (og tredjemands) behandling af de opbevarede oplysninger vil i øvrigt som omtalt ovenfor i vejledningens punkt 3 gælde de almindelige regler i telelovgivningen og persondataloven, herunder kravene om sikkerhed m.v. i forbindelse med opbevaring og anvendelse af oplysningerne.

7. Videregivelse af oplysninger og praktisk bistand til politiet

Bestemmelserne i bekendtgørelsens § 6, stk. 1-3, om bistand fra og pålæg til udbydere af telenet eller teletjenester gengiver de tilsvarende bestemmelser herom i retsplejelovens § 786, stk. 1-3. Telenet- og teletjenesteudbyderes bistand og efterkommelse af pålæg skal ske snarest muligt i overensstemmelse med politiets anvisninger, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 4.

Med henblik på at sikre, at oplysninger, der er registreret i medfør af bekendtgørelsen, og som videregives til politiet i forbindelse med bistand fra eller pålæg til udbydere af telenet eller -tjenester, kan anvendes af politiet, er der i bekendtgørelsens § 8 fastsat bestemmelse om, at oplysningerne skal videregives af udbyderen til politiet i et læsbart format og med angivelse af, i hvilken tid – f.eks. dansk normaltid eller GMT (Greenwich Mean Time) – oplysningerne er registreret. Kravet om videregivelse i et læsbart format angår alene de nævnte oplysninger om trafikdata, der registreres som led i udbyderes virksomhed, og indebærer således ikke forpligtelser for udbyderen i forhold til eventuelt af brugeren krypteret indhold i en kommunikation.

I en række tilfælde vil det være af afgørende betydning for efterforskningen og retsforfølgningen af straffesager, at et indgreb i meddelelshemmeligheden kan gennemføres umiddelbart eller meget hurtigt.

På den baggrund er der i bekendtgørelsens § 7 fastsat bestemmelse om, at udbydere af telenet eller teletjenester skal etablere et døgnbetjent kontaktpunkt for politiet. Meddelelse om døgnbetjent kontaktpunkt og om senere ændringer heraf skal gives til Rigspolitiets Telecenter.

I tilfælde, hvor registrering og opbevaring af oplysninger efter aftale med en udbyder på dennes vegne foretages af en anden udbyder eller af en tredjemand, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 4, skal udbyderen sikre, at vedkommende anden udbyder eller tredjemand foretager etablering af og meddelelse om døgnbetjent kontaktpunkt. Dette følger af bekendtgørelsens § 7, stk. 4.

Meddelelse gives til Rigspolitiets Telecenter, Borups Allé 266, 2400 København NV, tlf. 33 43 05 25, telefax 38 86 11 26.

Forpligtelsen til at etablere et døgnbetjent kontaktpunkt vil – selv om kontaktpunktet eksempelvis etableres som en vagtordning – for en række udbydere kunne være forbundet med praktiske og økonomiske konsekvenser, som ikke kan antages at ville stå i et rimeligt forhold til de efterforskningsmæssige hensyn, som søges varetages med ordningen.

På den baggrund er en række udbydere i medfør af bekendtgørelsens § 7, stk. 3, undtaget fra forpligtelsen til at etablere et døgnbetjent kontaktpunkt. Undtagelsen omfatter samtlige de udbydere, som efter bekendtgørelsens § 3 helt eller delvis er undtaget fra registrerings- og opbevaringspligten. Der henvises herom til punkt 6.3. ovenfor.

8. Bekendtgørelsens ikrafttrædelsesbestemmelser

Som indledningsvis anført indføres med bekendtgørelsen som en nyordning en pligtmæssig registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik.

Med henblik på at sikre udbydere af telenet eller teletjenester tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik registrering og opbevaring mv. i overensstemmelse med de nye forpligtelser i bekendtgørelsen følger det af bekendtgørelsens § 10, stk. 2, at reglerne i §§ 2-5 om registrering og opbevaring af oplysninger og reglerne i §§ 7-8 om etablering af et døgnbetjent kontaktpunkt for politiet og om videregivelsen af registrerede oplysninger til politiet, først træder i kraft den 1. juli 2005.

For de udbydere, der er omfattet af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, og som derfor er delvist undtaget for registrerings- og opbevaringspligten, er ikrafttrædelsestidspunktet for de nævnte bestemmelser fastsat til den 1. juli 2006.

Ordliste

GPRS

General Packet Radio Service. GSM tjenesten GPRS har forøget den mulige datahastighed for overførsel af data til maksimalt 171,2 kbit/s. Samtidig bevirker den anvendte pakkekoblingsteknik, at en kunde hele tiden kan være forbundet til f.eks. internettet, men kun skal betale for mængden af data, der overføres.

GSM

Global System for Mobile Communication. Betegnelsen for et landmobilt, fælleseuropæisk digitalt, celleopbygget radiokommunikationssystem.

IMEI-nummer

International Mobile Station Equipment Identity. Et entydigt nummer på en mobiltelefon. Nummeret tildeles af fabrikanten.

IMSI

International Mobile Subscriber Identity. Et entydigt nummer, der internationalt identificerer SIM-kortet eller abonnenten.

IP-adresse

Internet Protokoladresse. Betegnelsen for den adresse, som alle brugere af internettet har. En brugers IP-adresse i internettet svarer til en kundes telefonnummer i telefonnetten.

Location updates

Opdatering i det mobile system af oplysninger om, hvor de mobile terminaler befinder sig.

Mails server

Den computer, hvor en bruger har sin elektroniske postkasse. Det er via denne enhed, brugeren sender e-post beskeder, og det er herfra, brugeren henter sin e-post.

MMS

Multimedia Messaging Service. En tjeneste, der gør det muligt at sende og modtage beskeder, der f.eks. kan indeholde billeder og grafik. Beskederne ses i mobiltelefonernes display, og der kan sendes beskeder mellem mobiltelefoner og til og fra en e-post-adresse.

SIM-kort

Subscriber Identity Module. Betegnelsen for det kort, der skal sættes ind i en mobiltelefon for at få telefonen til at virke. Kortet indeholder bl.a. oplysninger om abonnenten.

SMS

Short Message Service. En tjeneste, som giver mulighed for at sende og modtage korte tekstbeskeder via mobiltelefonen. Beskeden læses i mobiltelefonens display, og der kan sendes beskeder imellem mobiltelefoner og fra og til en e-post-adresse.

TCP

Transmission (Transport) Control Protocol. Navnet på en avanceret dataprotokol til overførsel af data mellem brugere på internettet.

TCP/UDP-portnummer

Nummeret identificerer den applikation (tjeneste), der skal modtage data, der overføres ved brug af TCP eller UDP protokollerne.

UDP

User Datagram Protocol. Navnet på en simpel protocol i internettet, der bruges til overførsel af data.

UTC-tid

Coordinated Universal Time. Betegnelsen for den tidsskala, som er grundlaget for den verdensomspændende fastlæggelse af tider til civil brug. Tidsskalaen fastlægges ved brug af atomure. Tidsangivelsen har en præcision på omkring 1 nanosekund. UTC tiden svarer til tiden i en række europæiske og afrikanske lande, f.eks. England, Irland, Island og Marokko.

WAP

Wireless Application Protocol. Betegnelsen for den protokol, der er udviklet til brug i en mobiltelefon, når den kobler sig på internettet og udveksler informationer.